

XIV/1914 bol, ako už hore bolo uvedené, zrušený a zákon č. 126/1933 Sb. z. a n. neobsahuje ustanovenia obdobného dotyčne opatrení vydaných podľa § 10, odst. 3 zák. čl. XIV/1914, ktorým by bol zákazom vydaných podľa odst. 3 § 11 zák. čl. XIV/1914 priznal účinok zákazu podľa § 2 zák. č. 126/1933 Sb. z. a n.

Ponevác kvalifikácia trestného činu je miernejšia než kvalifikácia, na ktorú uznal vrchný súd, je rozsudok vrchného súdu zmätočný podľa čís. 1 b) § 385 tr. p. Preto postupoval najvyšší súd podľa odst. 1 § 33 por. nov., zrušil rozsudok vrchného súdu čo do kvalifikácie zisteného činu a tento kvalifikoval ako prestupok podľa § 18, č. 1 hľadiac na § 1, odst. 3 zák. čís. 126/1933 Sb. z. a n.

Čís. 5444.

Předseda obecní správní komise požívá při konání tohoto svého úřadu ochrany § 68 tr. zák. ve všech případech, v nichž by jí požíval starosta obce.

Starosta obce je chráněn § 68 tr. zák. nejen, vykonává-li osobně obecní policii nebo řídí-li schůzi obecního zastupitelstva, nýbrž i při obstarávání jiných veřejnoprávních záležitostí, jež jsou mu přikázány zákonem nebo obecním řádem. Patří sem zejména i správa obecního jmění.

Pod pojem správy obecního jmění spadá podle obecního řádu pro Čechy i obstarávání věcí chudinských.

(Rozh. ze dne 27. listopadu 1935, Zm I 1272/34.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmáteční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 18. října 1934, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí podle §§ 81, 82 tr. z., zrušil napadený rozsudek jako zmätočný a vrátil věc soudu prvé stolice k novému projednání a rozhodnutí.

Z d ů v o d ů:

Námítkám zmäteční stížnosti s hlediska hmotně-právního důvodu zmätečnosti podle § 281, č. 9 a) tr. ř. uplatňovaným nelze přiznati oprávněnost.

Rozdíl mezi obecní správní komisí a jejím předsedou s jedné strany a obecním zastupitelstvem, obecní radou a starostou obce se strany druhé spočívá v podstatě pouze v prozatímním, přechodném rázu trvání orgánů prve uvedených, kdežto v ostatních směrech jsou orgány ty náhradou a obdobou zmíněných řádných, pravidelných orgánů obecní správy. (Rozh. č. 2410 Sb. n. s., jež se touto otázkou blíže obírá.) Podle toho má obecní správní komise obdobné povinnosti a obdobná práva jako obecní zastupitelstvo a předseda obecní správní komise obdobné povinnosti a obdobná práva jako starosta obce. Ale je-li tomu tak, dlužno pokládati za zcela nepochybné, že předseda obecní správní komise požívá při konání tohoto svého úřadu ochrany § 68 tr. z. ve všech případech, v nichž by jí požíval starosta obce.

S názorem stížnosti, že starosta obce je chráněn ustanovením § 68 tr. z. jen v případech, v nichž vykonává osobně obecní policii nebo řídí schůzi obecního zastupitelstva, nelze souhlasiti. Starosta obce požívá ochrany § 68 tr. z. i při obstarávání jiných veřejnoprávních záležitostí, jichž obstarávání je mu přikázáno zákonem ze dne 5. března 1862, č. 18 ř. z., nebo obecním řádem. K těmto záležitostem patří zejména i správa obecního jmění čl. V. citovaného zákona z roku 1862 obcím přikázaná. (Rozh. č. 3340, 3469 víd. sb.). Pod pojem správy obecního jmění však spadá podle obecního řádu pro Čechy, t. j. podle zákona ze dne 16. dubna 1864, č. 7 z. z., i obstarávání záležitostí chudinských. Že tomu tak je, vysvítá z ustanovení § 57 tohoto zákona ve spojení s nadpisem tohoto paragrafu. V souzeném případě šlo, jak se podává z rozhodovacích důvodů, zejména z odstavce počínajícího slovy »Ostatně obžalovaný sám doznává . . .«, o zakročení předsedy obecní správní komise v N. Jana K. v záležitostech chudinských.

Obecní starosta požívá ochrany § 68 tr. z. i v případech, v nichž zakročuje na ochranu vlastního majetku nebo vlastních práv, vystupuje-li při tom ve své úřední vlastnosti, nikoli tedy pouze jako osoba soukromá ve vlastním zájmu. (Rozh. č. 2851 Sb. n. s.). V souzeném případě zaujímá rozsudek, jak plyne ze zmíněného odstavce rozhodovacích důvodů, zřejmě stanovisko, že předseda obecní správní komise Jan K. vystupoval v této své úřední vlastnosti, a to i v zájmu obce N.

Skutečnost stížností zdůrazňovaná, že obžalovaný fungoval v tomto případě jako zástupce a člen obecní správní komise v D., nemá pro právní posouzení věci významu, kdyžtž příběh, o nějž tu jde, se odehrál podle skutkového zjištění rozsudkového v N., tedy v obci, v níž obžalovanému žádná pravomoc nepříslušela.

Hmotně-právní zmatek podle § 281, č. 9 b) tr. ř. shledává stížnost zřejmě v tom, že nalézací soud nepřihlížel k omylu obžalovaného záležejícímu v tom, že obžalovaný měl vzhledem k tomu, že došlo před příběhem zde v úvahu přicházejícím k dohodě obecních správních komisí obcí D. a N., podle níž N-ští se zavázali, že si odvezou dne 1. června 1934 své chudé obecní příslušníky z D., a že se o ně postarají, za to, že se předsedovi obecní správní komise v N. K-ovi nedostávalo ani formálního oprávnění k zakročení, o nějž tu šlo, tedy k omylu, jež by bylo pokládati za omyl skutkový po rozumu § 2, lit. e) tr. z. (Sr. rozh. č. 1019 Sb. n. s.) . . .

Svou výtkou, že rozsudek nepřihlíží k uvedenému omylu obžalovaného, chce stížnost zřejmě též vyjádřiti, že rozsudek nepřihlíží při zkoumání viny obžalovaného k obhajobě obžalovaného, že došlo skutečně před příběhem, o nějž tu jde, k dohodě obecních správních komisí obce D. a N., o níž se stala nahoře zmínka.

Této výtce neúplnosti podle § 281, č. 5 tr. ř. nelze upřítí oprávněnost. Posléze zmíněnou, obžalovaným při hlavním líčení tvrzenou, rozsudkem však mlčením pomínutou skutečnost dlužno pokládati za rozhodnou pro posouzení, zda se obžalovaný dopustil svým skutkem zločinu veřejného násilí podle §§ 81, 82 tr. z., jímž byl uznán vinným, či snad pouze přestupku podle § 411 tr. z., který by tu přicházel podle skutkových zjištění rozsudkových v úvahu, kdyby tu nešlo o uvedený zločin. Uváží-li se,

že obecní starosta je podle § 56 citovaného obecního řádu pro Čechy povolán k tomu, aby vykonával usnesení obecního zastupitelstva, uváží-li se dále, že toto ustanovení zákona platí, jak plyne z ustanovení § 57 téhož zákona, zejména i pro usnesení obecního zastupitelstva vztahující se k záležitostem chudinským, jichž obstarávání spadá, jak bylo již poznamenáno, pod pojem správy obecního jmění, a uváží-li se konečně, že obecní správní komise má obdobné povinnosti a obdobná práva jako obecní zastupitelstvo a že předseda obecní správní komise má obdobné povinnosti a obdobná práva jako starosta obce, je zřejmo, že by z uvedené obžalováním tvrzené skutečnosti mohlo býti po případě, a to za předpokladu, že předseda obecní správní komise v N. Jan K. nezakročil ve smyslu posledního odstavce § 56 obecního řádu pro Čechy proti zmíněné dohodě, pokud se týče proti usnesení obecní správní komise v N., jež tato dohoda v sobě uzavírala, dovozováno, že se předsedovi obecní správní komise v N. K-ovi nedostávalo ani formálního oprávnění k úřednímu zakročení proti obžalovanému, pokud zakročení to záleželo v prohlášení, že nedovolí, aby svršky obecních chudých, které byly dovezeny z D., byly někde v N. skládány; neboť v tomto zakročení předsedy obecní správní komise K. mohlo by býti za uvedeného předpokladu spatřováno nepřípustné maření zmíněného usnesení obecní správní komise v N., jež mělo býti K-ou podle jeho úřední povinnosti vykonáno. V důsledku toho mohlo by pak z uvedené, obžalováním tvrzené skutečnosti ve spojení se skutečností rozsudkem zjištěnou, že předseda obecní správní komise K. vyjádřil se při svém zakročení též v tom smyslu, že pozemek, na nějž D-ští chtějí vjetí, je jeho vlastní cestou a té že potřebuje, ježto odpoledne bude svážeti žito, býti též dovozováno, že obžalovaný přes to, že K. se dovolával při svém zakročení své úřední funkce, mohl míti za to, že ve skutečnosti nejde ani v posléze uvedeném směru o úřední zakročení K-ovo, nýbrž že tento hájí v tomto směru ve skutečnosti jen svůj vlastní zájem jako osoba soukromá. (Srov. rozh. č. 2851 Sb. n. s.). Bylo tedy na nalézacím soudu, aby při zkoumání viny obžalovaného přihlížel též ke zmíněné, obžalováním při hlavním líčení tvrzené skutečnosti a věc po této stránce v rozhodovacích důvodech svého rozsudku náležitě probral. Ježto se tak nestalo, trpí napadený rozsudek v uvedeném směru zmatkem podle § 281, č. 5 tr. ř. jemu stížností zřetelným poukazem vytýkaným.

Čís. 5445.

Zákon na ochranu republiky (čís. 50/1923 Sb. z. a n.).

K pojmům »spolčení« a »vejití ve styk s cizími činiteli«.

S hlediska § 6, čís. 2, al. 3 zákona nemá významu okolnost, zda pachatel zamýšlí přímo sám z uvedených tam skutečností, opatření a předmětů něco vyzvídati nebo vyzraditi cizí moci; dostačí úplně, zúčastní-li se při své informovanosti z vlastního rozhodnutí podniknu jiných osob, sloužícího k tomu, aby pachatel byl určitou spojkou a článkem sítě organisované k účelům výzvědným.

(Rozh. ze dne 27. listopadu 1935, Zm I 1155/35.)